Kader´den atılan taşlar

Mehmet Bey: “Bende bir rahatsızlık var. Ruhsal sıkıntılar yaşıyorum. Mesnevî’de anlatıldığı gibi, kaderden atılan bir musibet taşına maruz kaldığımı düşünüyorum. Doktora da gidiyorum. Geçmiyor. Ne yapayım?”

Öncelikle acil şifalar diliyorum.

Mesnevî’deki o ifadeyi hatırlayalım isterseniz: “Merayı tecavüz eden koyun sürüsünü çevirmek için çobanın attığı taşlara musâb olan bir koyun, lisan-ı hâliyle, “Biz çobanın emri altındayız! O bizden daha ziyade faydamızı düşünür! Madem onun rızası yoktur; dönelim.” diye kendisi döner, sürü de döner. Ey nefis! Sen o koyundan fazla âsi ve dâll değilsin! Kaderden sana atılan bir musibet taşına maruz kaldığın zaman; “İnnâ lillâhi ve innâ ileyhi râciûn.” Söyle ve merci-i hakikîye dön! İmana gel! Mükedder olma! O seni senden daha ziyade düşünür!”1

Siz derdinizi keşfetmiş; şifa kaynağını da bulmuşsunuz! Hemen ifade edelim; dertler olmasaydı, Yüce Allah’ın şefkatli Şafi ismini hissedebilir miydik?

Mü’min, sevinçli gününde şükrettiği ve dertli gününde de sabrettiği ölçüde ikisi de kendisine hayır getirir. Ebû Yahya Suheyb b. Sinan (ra) rivayet etmiştir: Peygamber Efendimiz (asm) şöyle buyurdu: “Mü’minin işine hayret ederim. Zira onun işi tamamen hayırdır! Bu hâl ancak mü’mine mahsustur! Sevinirse şükreder; bu ona hayırdır! Dert gelirse sabreder; bu da ona hayırdır!”2

O halde ne sevinçli günümüzde şımarmak! Ne de dertli günümüzde isyan etmek!

Musibetler, yukarıda da ifade edildiği gibi, Cenâb-ı Hak tarafından atılan birer uyarı taşlarına benzetildiğinde, ilâhî şefkat ve iltifat ciheti anlaşılmış olur. Çünkü insan, sevilirse uyarılır!

Şu halde, kaderden bir uyarı geldiğinde, mü’min; “Biz zaten Allah için varız ve Allah’a döndürüleceğiz!” der. Yani biz Allah’tan geldiğimize ve bu uyarı taşı da Allah tarafından atıldığına göre mes’ele yok! Bize, ders ve ibret almak; “eğer fazla ağır

gelse, sabır istemek gerekiyor.”3 Ama her hâl ü kârda, bu taşın içinde bulunan Allah’ın şefkat ve iltifatını hissetmeli ve bilmeliyiz. “Merci-i hakikîye dön; imana gel!” ifadesi bunu anlatır.

Cenâb-ı Hakkın şefkati ve himayesi altında bulunduğunu hisseden mü’min, mükedder olmamalıdır! Yani musibeti kendisine dert edinmemeli; varsa çaresini ve şifasını aramalı; ama şifası bulunsun, bulunmasın; muhakkak sabretmelidir!

“O seni senden daha ziyade düşünür!” nurlu ifadesi ise, bütün dertlerimiz ve kederlerimiz üzerine tatlı bir sünger çeker; bizi öyle müşfik bir kucağa atar ki ne gam kalır, ne keder, ne sıkıntı, ne musîbet! Bizi kuş tüyü kadar hafifletir; âdeta bir Cennet sevinci eker ruhumuza!

Bol, bol Kur’ân okuyalım, Cevşen okuyalım, Tahmidiye okuyalım, Risâle-i Nur okuyalım! Maddî, manevî bütün dertlerimizin şifası bunlardadır. Doktora gitmeyi ve önerdiği tedavi usûlünü uygulamayı ve verdiği ilâçları kullanmayı da ihmal etmeyelim. Siz zaten doktora gittiğinizi söylüyorsunuz; manevî tedavi merkezinden de uzakta değilsiniz!

Dipnotlar:
1- Mesnevî-i Nûriye, S.102,
2-Müslim,
3- Lem’alar, S. 207